

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa J. Z.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń „N.(...)” Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2010 r.,
zażalenia strony pozwanej
na postanowienie o kosztach zawarte w wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 4 listopada 2009 r., sygn. akt III Ca (...),

uchyla zaskarżone postanowienie zawarte w punkcie 2 (drugim) wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 4 listopada 2009 r., sygn. akt III Ca (...) w części ponad kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych i w tym zakresie przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 4 listopada 2009 r. Sąd Okręgowy w Ł. oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 14 lipca 2009 r. oraz zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Podstawę prawną rozstrzygnięcia o

kosztach postępowania apelacyjnego stanowiły przepisy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda zostało ustalone na podstawie § 2 ust. 1, § 6 pkt 3 i § 12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Na postanowienie o kosztach procesu, zawarte w punkcie drugim wyroku Sądu Okręgowego w Ł., zażalenie wniósł pozwany, który zaskarżył je w części, tj. ponad kwotę 90 zł, zarzucając naruszenie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, poprzez obciążenie pozwanego kwotą 300 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym, podczas gdy winna to być kwota 90 zł, stosownie do wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawie. Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie drugim przez zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 90 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Ponadto pozwany wniósł o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wysokość opłaty za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego powódki w postępowaniu apelacyjnym Sąd Okręgowy ustalił na podstawie § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu. Powołany § 6 pkt 3 rozporządzenia określa stawkę minimalną w kwocie 600 zł, stanowiącą podstawę zasądzenia opłaty za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, przy wartości przedmiotu sporu wynoszącej powyżej 1.500 zł do 5.000 zł. W przypadku postępowania apelacyjnego przed sądem okręgowym stawka minimalna przy tej wartości przedmiotu zaskarżenia wynosi, zgodnie z § 12 ust. 1 pkt 1, 50% stawki minimalnej, nie mniej niż 60 zł. Zasadnie w zażaleniu podniesiono, że wskazana przez Sąd Okręgowy stawka minimalna nie miała zastosowania dla rozliczenia kosztów postępowania apelacyjnego pomiędzy stronami albowiem podana w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła kwotę 1.418 zł. Wartość ta nie była weryfikowana przez Sąd drugiej instancji. Dlatego właściwą stawką

minimalną, dla zasądzenia opłaty na rzecz powódki za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym, była kwota 90 zł, tj. połowa stawki minimalnej przy wartości przedmiotu zaskarżenia powyżej 500 zł do 1.500 zł (§ 6 pkt 2 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 powołanego wyżej rozporządzenia).

Uwzględniając powyższe postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego, na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., zostało uchylone w zaskarżonej części, a sprawa w tym zakresie przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł., któremu, zgodnie z art. 108 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. pozostawiono rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.